

noviskem, že jde pouze o přepsání, přivoděné nejasným záznamem jména soukromého žalobce nebo podobným způsobem. Jde vpravdě o pouhou chybu ve psaní, tedy o formální závadu obdobného rázu, jaké má na mysli poslední odstavec § 270 tr. ř. a postupoval nalézací soud bezvadně, když připustil jednoduchou opravu ve jméně (příjmení) soukromého žalobce.

Jde-li podle toho o pouhou chybu psací, pak s hlediska tohoto nepřichází vůbec v úvahu otázka co do aktivní legitimace soukromého žalobce Josefa Bezděkovského a není tu také naprosto žádného věcného podkladu pro dovolávání se ať formálních ať hmotně právních důvodů zmatečnosti nehledě k tomu, že pokud jde o posléze uvedené zmatky, nebylo by lze tyto považovati za dolíčené po zákonu; neboť zmateční stížnost při jich provádění opouští vůbec formálně bezvadná a tudíž závazná zjištění rozsudková, budující na skutkových předpokladech, jež v oněch zjištěních nemají opory, ba jim se přičí.

R o z h o d n u t í n e j v. s o u d u z e d n e 21. č e r v n a 1933.
Z m I 579/32. Dr. B.

Účelem zmateční stížnosti na záštitu zákona jako mimořádného opravného prostředku podle tendence zákonodárce je, aby zpravidla jen v případech důležitého významu právního, dotýkajících se jednotnosti judikatury v celé oblasti státu, pro niž zákon platí, vyvoláno bylo zásadní rozhodnutí nejvyššího soudního tribunálu; kdy netřeba učiniti opatření podle poslední věty § 292 tr. ř.?

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací po veřejném líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona, pokud v trestní věci proti Františku S-ovi pro přestupek podle § 431 tr. z. nebyl obeslán obhájce k odvolacímu přelíčení, jež se konalo před krajským soudem v T. jako soudem odvolacím, a obviněný pak byl rozsudkem odvolacího soudu v T. ze dne 5. ledna 1933 uznán vinným přestupkem podle § 431 tr. z. a odsouzen k peněžité pokutě 50 Kč, v případě nedobytnosti do vězení na 24 hodin a k náhradě útrat právního zastoupení soukromému účastníku Jaroslavu J-ovi, takto právem:

Zmateční stížnosti na záštitu zákona se vyhovuje potud, že se uznává právem, že neobesláním obhájce k odvolacímu přelíčení, jež se konalo před krajským soudem v T. jako soudem odvolacím v trestní věci proti Františku S-ovi pro přestupek podle § 431 tr. z., byl porušen zákon v ustanovení posledního odstavce § 471 tr. ř.

Naproti tomu se zamítá zmateční stížnost na záštitu zákona, pokud navrhuje, aby rozsudek soudu odvolacího ze dne 5. ledna 1933, při tomto odvolacím přelíčení vyneseny byl zrušen a věc vrácena odvolacímu soudu, aby o odvolání obžalovaného znovu jednal a rozhodl.

D ů v o d y: Dne 16. ledna 1932 asi o 8 hodině jel obviněný František S., majitel autodopravy v P.-B., svým autem po státní

silnici od T. ku P. a v ostré zatáčce silnice u obce K., kde silnice má značný spád, najel autem na koňské spřežení, řízené rolníkem Jaroslavem J-ou z J., který tam právě za pomoci více osob vytahoval na silnici auto Rudolfa W-a z Č. B., které před tím tamtéž při jízdě dostalo smyk a sjelo přední částí s náspu silnice.

V trestním řízení proti Františku S-ovi pro přestupek podle § 431 tr. z. zavedeném, byl obviněný rozsudkem okresního soudu v T. ze dne 18. listopadu 1932 od obžaloby podle § 259 čís. 2 tr. ř. zproštěn.

K odvolání veřejného žalobce byl obviněný odvolacím rozsudkem krajského soudu v T. ze dne 5. ledna 1933 uznán vinným přestupkem podle § 431 tr. z. a odsouzen k peněžitě pokutě 50 Kč, v případě nedobytnosti do vězení na 24 hodin a k náhradě útrat právního zastoupení soukromému účastníku Jaroslavu J-ovi.

K odvolacímu přelíčení se obviněný, jenž byl předvolán, nedostavil, nedostavil se však ani jeho obhájce, jenž byl vykázán plnou mocí ve spisech založenou; jak ze spisů zjevno, nebyl obhájce o odvolacím přelíčení vyrozuměn.

Na tomto podkladě podává generální prokuratura zmateční stížnost na zachování zákona, vytýkajíc, že postupem odvolacího soudu, pokud totiž obhájce nebyl k odvolacímu přelíčení obeslán, byl porušen předpis posledního odstavce § 471 tr. ř., a navrhuje, aby uznáno bylo právem, že neobesláním obhájce k odvolacímu přelíčení byl porušen zákon v ustanovení posledního odstavce § 471 tr. ř., a aby dále byl rozsudek odvolacího soudu zrušen a věc tomuto soudu byla vrácena k opětnému jednání a rozhodnutí o odvolání obžalovaného.

Pokud jde o teoretickou otázku, zda vytýkaný postup odvolacího soudu se přiči předpisu posledního odstavce § 471 tr. ř., sluší připomenuti, že zrušovací soud touto v podstatě zcela jasnou a jednoduchou otázkou se již jednou zabýval a vyslovil rovněž ke zmateční stížnosti na záštitu zákona generální prokuraturou vznesené rozhodnutím ze dne 17. října 1925, č. j. Zm I 593/25, uveřejněným pod č. 2144 sb. n. s., že skutečně jest porušením zákona (posledního odstavce § 471 tr. ř.), nebyla-li obhájci doručena obsílka k odvolacímu líčení.

Pokud jde o případ nynější proti Františku S-ovi, nelze ovšem podle obsahu spisů předpokládati, že by snad odvolací soud vědomě v rozporu se zněním zákona a s právě uvedeným nálezem zrušovacího soudu byl opominul, zaslati obsílku obhájci obžalovaného; jde tu naopak zřejmě o prosté nedopatření odvolacího soudu, jehož případnému opakování zajisté účinně mohlo býti čeleno již pouhým upozorněním soudu, aniž snad bylo třeba dovolávati se nápravy zmateční stížností na záštitu zákona, jejíž účelem jako mimořádného opravného prostředku podle tendence zákonodárce zřejmě přece jest, aby zpravidla toliko v případech důležitého významu právního, dotýkajících se jednotnosti judikatury v celé obla-

sti státu, pro niž zákon platí, vyvoláno bylo zásadní rozhodnutí nejvyššího soudního tribunálu.

Leč příslušný návrh podle § 33 a 292 tr. ř. tu jest a bylo proto v základě § 479 tr. ř. uznati, že i v tomto případě postupem odvolacího soudu porušen byl zákon v ustanovení posledního odstavce § 471 tr. ř. Potud bylo tedy zmateční stížnosti na záštitu zákona vyhověti.

Naproti tomu nebylo však vyhověti dalšímu jejímu návrhu, aby rozsudek odvolacího soudu byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k opětnému jednání a rozhodnutí o odvolání. Podle § 292 tr. ř. nemá totiž zpravidla výrok zrušovacího soudu účinku na obžalovaného a může toliko zrušovací soud, aniž by k tomu byl zavázán, podle svého uvážení v případech, kde obžalovaný byl odsouzen k trestu, učiniti opatření podle poslední věty § 292 tr. ř., tedy po případě i — čehož generální prokuratura právě tu se domáhá — podle okolností naříditi, aby se proti obžalovanému konané řízení znovu zavedlo. Leč zrušovací soud, zkoumaj rozsudek odvolacího soudu v souvislosti s obsahem spisů a důkazů, jichž se tento rozsudek dovolává, shledal, že odsouzením obviněného pro přešupek podle § 431 tr. z. k peněžitému trestu 50 Kč, nestala se téměř újma, již by bylo třeba opatřením podle poslední věty § 292 tr. ř. odčiniti, a nevyhověl proto zmateční stížnosti na záštitu zákona, pokud směřuje k zrušení rozsudku odvolacího soudu.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 18. května 1933,
Z m I 401/33. Dr. B.

Společenstva výrobní a hospodářská. Ustanovení § 88 zák. čís. 70/1873 má za účel hospodářský pořádek a má ochraňovati i členstvo i veřejnost před fraudulosním jednáním. Ani porušení onoho pořádku ani poškození členstva nebo veřejnosti nenastalo a proto nelze shledati překročení zákonného okruhu působnosti společenstva, vytýčené v § 1, naplňující po objektivní stránce skutkovou podstatu přečinu podle § 88 cit. zákona v opatření, aby prodejny spotřebního družstva byly v době demonstračních projevů uzavřeny, bylo-li učiněno jiné opatření, aby si členstvo mohlo své potřeby včas obstarati.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu trestního v P. ze dne 18. května 1932, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 2 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro přečin § 88 zákona ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. zák.

Důvody: Zmateční stížnosti, napadající rozsudek důvodem zmatečnosti podle čís. 9 a § 281 tr. ř., nelze přiznati oprávněnost. Podle zjištění napadeného rozsudku měl býti dne 25. února 1931 pořádán v P. mezinárodní den nezaměstnaných, k němuž obžalovaný jako ředitel ústředního dělnického konsumního, úsporného a stavebního spolku »V.« v P., zapsaného společenstva s r. o., vydal